

Disposició addicional única.

S'addiciona a l'article 229 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, un nou apartat 3 amb el contingut següent:

«3. Aquestes actuacions es poden fer per mitjà de videoconferència o un altre sistema similar que permeti la comunicació bidireccional i simultània de la imatge i el so i la interacció visual, auditiva i verbal entre dues persones o grups de persones geogràficament distants, i assegurar en tot cas la possibilitat de contradicció de les parts i la salvaguarda del dret de defensa, quan així ho acordi el jutge o tribunal.

En aquests casos, el secretari judicial del jutjat o tribunal que hagi acordat la mesura ha d'acreditar des de la pròpia seu judicial la identitat de les persones que hi intervinguin a través de la videoconferència mitjançant la tramesa prèvia o l'exhibició directa de documentació, per coneixement personal o per qualsevol altre mitjà processal idoni.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogats els articles 504 bis.2 i 517, així com el paràgraf segon de l'article 518 de la Llei d'enjudiciament criminal.

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i la facin complir.

Madrid, 24 d'octubre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

19800 *LLEI 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre als parcs zoològics.* («BOE» 258, de 28-10-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Consell de la Unió Europea, amb data 29 de març de 1999, va adoptar la Directiva 1999/22/CE, relativa al manteniment d'animals salvatges en parcs zoològics, a fi d'establir una base comuna als estats membres que propiciï l'aplicació correcta de la legislació comunitària en matèria de conservació de la fauna silvestre, i que, d'altra banda, assegurui que els parcs zoològics compleixen el seu important paper en l'educació pública, la investigació científica i la conservació de les espècies. Amb aquesta finalitat, la Directiva exigeix l'establiment d'un règim d'autorització i d'inspecció dels parcs zoo-

lògics, que garanteixi el compliment de condicions bàsiques de sanitat, benestar i seguretat, per mantenir la bona salut física i psíquica dels animals salvatges que habiten en els parcs esmentats.

Les prescripcions d'aquesta Directiva són coherents amb les obligacions imposades al Reglament (CE) núm. 338/97 del Consell, de 9 de desembre de 1996, relatiu a la protecció d'espècies de la fauna i flora silvestres mitjançant el control del seu comerç, que obliga els estats membres a disposar d'instal·lacions adequades per a l'alberg i l'assistència per als casos d'importació d'espècimens vius de gran nombre d'espècies, i es prohibeix l'exposició pública d'espècimens de les espècies del seu annex A amb finalitats comercials, excepte en cas d'excepció concreta justificada per finalitats educatives, d'investigació o de cria. Així mateix, són coherents amb el que disposen la Directiva 79/409/CEE del Consell, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres, i la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, que prohibeixen la captura, el manteniment i el comerç de gran nombre d'espècies, però permeten determinades excepcions, precisament, per a la investigació, l'educació i la cria, la repoblació i la reintroducció d'espècies.

D'altra banda, el Conveni per a la conservació de la diversitat biològica, fet a Rio de Janeiro el 5 de juny de 1992, és el primer instrument jurídic internacional que recull els termes «conservació "in situ" i "ex situ"» com a mecanismes de protecció dels recursos biològics i genètics. Referent a això, aquest Conveni defineix les mesures «in situ» com «la conservació dels ecosistemes i els hàbitats naturals i el manteniment i la recuperació de poblacions viables d'espècies en els seus entorns naturals», mentre determina la important funció complementària de les mesures «ex situ», orientades a establir instal·lacions per a la conservació i la investigació de plantes, animals i microorganismes, a adoptar mesures per a la recuperació, rehabilitació i reintroducció d'espècies amenaçades als seus hàbitats naturals, a gestionar la collita de recursos biològics dels hàbitats naturals i a cooperar, finançament, científicament i tècnicament a la conservació «ex situ». Accions, totes aquestes, en les quals els zoològics poden i han de ser subjectes actius de gran valor.

En definitiva, els parcs zoològics han de ser una font de coneixements científics que estigui a disposició d'universitats, d'institucions dedicades a la investigació i d'organitzacions compromeses amb la conservació de la naturalesa, a fi que aquestes entitats puguin contribuir no només a la conservació «ex situ» de les espècies silvestres, sinó també a la seva conservació «in situ» a mesura que els seus hàbitats es van reduint i la seva distribució geogràfica es va fent més fragmentada.

A Espanya hi ha un buit jurídic sobre la protecció de la fauna silvestre en captivitat, ja que la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, tot i que preveu les mesures de conservació fora de l'hàbitat natural de cada espècie (conservació «ex situ»), ho fa tímidament, com a criteri d'actuació de les administracions públiques en favor de la preservació de la diversitat genètica. A més, en general la legislació espanyola sobre agrupacions zoològiques només estableix requisits de tipus higienicosanitari, fonamentalment, i també algunes normes sobre autorització i registre de nuclis zoològics, establiments per a l'equipament, centres per al foment i la cura d'animals de companyia i similars.

Així mateix, els parcs zoològics han de tenir com a funció el foment de l'educació i de la presa de consciència pel públic respecte de la conservació de la biodiversitat.

Per tot això, la incorporació obligatòria de la normativa ambiental europea i el compromís internacional adquirit en la signatura de convenis sobre protecció ambiental i conservació de la naturalesa, units al buit jurídic esmentat, fan necessària aquesta Llei que, amb el caràcter de legislació bàsica en matèria de medi ambient, pretén assegurar la protecció de la fauna silvestre existent en els parcs zoològics i la contribució d'aquests a la conservació de la biodiversitat, i que estableix per aconseguir-ho un nou règim d'autorització i inspecció d'aquests parcs, així com els requisits per obtenir l'autorització esmentada, a l'hora que tipifica les infraccions i sancions administratives per incompliment de les seves prescripcions.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte assegurar la protecció de la fauna silvestre existent en els parcs zoològics i la contribució d'aquests a la conservació de la biodiversitat.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable als parcs zoològics, entesos com establiments, públics o privats, que, amb independència dels dies en què estiguin oberts al públic, tinguin caràcter permanent i mantinguin animals vius d'espècies silvestres per exposar-los.

2. Les prescripcions d'aquesta Llei no són aplicables als circs ni als establiments dedicats a la compra o venda d'animals.

CAPÍTOL II

Mesures de conservació

Article 3. *Mesures de benestar animal, profilàctiques i ambientals.*

Els parcs zoològics estan obligats a complir les mesures de benestar dels animals en captivitat, profilàctiques i ambientals indicades a continuació i, si s'escau, les que estableixen les comunitats autònomes:

a) Allotjar els animals en condicions que permetin la satisfacció de les seves necessitats biològiques i de conservació.

b) Proporcionar a cada una de les espècies un enriquitament ambiental de les seves instal·lacions i recintes, amb l'objecte de diversificar les pautes de comportament que utilitzen els animals per interaccionar amb el seu entorn, millorar el seu benestar i, amb això, la seva capacitat de supervivència i reproducció.

c) Prevenir la transmissió de plagues i paràsits de procedència exterior als animals del parc zoològic, i d'aquests a les espècies existents fora del parc.

d) Evitar la fugida dels animals del parc zoològic, en particular de les espècies potencialment invasores, a fi de prevenir possibles amenaces ambientals i alteracions genètiques a les espècies, subespècies i poblacions autòctones, així com als hàbitats i als ecosistemes.

Article 4. *Programes.*

Els parcs zoològics estan obligats a elaborar, desenvolupar i complir els programes indicats a continuació i, si s'escau, els que estableixen les comunitats autònomes.

a) Programa de conservació «ex situ» d'espècies de fauna silvestre que, en fer-se fora del seu hàbitat natural, ha d'estar orientat a contribuir a la conservació de la biodiversitat, per la qual cosa ha de constar d'una de les activitats següents o de diverses:

1a Participació en un programa d'investigació científica que redundi en la conservació d'espècies animals.

2a Formació en tècniques de conservació d'espècies animals.

3a Intercanvi d'informació per a la conservació d'espècies animals entre zoològics i organismes públics o privats implicats en la conservació de les espècies.

4a Participació, quan escaigui, en un programa de cria en captivitat amb finalitats de repoblació o reintroducció d'espècies animals en el medi silvestre o de conservació de les espècies.

b) Programa d'educació dirigit a la conscienciació del públic respecte de la conservació de la biodiversitat, i compreniu de les activitats següents:

1a Informació sobre les espècies exposades i els seus hàbitats naturals, en particular del seu grau d'amenaça.

2a Formació del públic sobre la conservació de la fauna silvestre i, en general, de la biodiversitat.

3a Col·laboració, si s'escau, amb altres entitats públiques i privades per fer activitats concretes d'educació i sensibilització en matèria de conservació de la fauna silvestre.

c) Programa avançat d'atenció veterinària, que comprèn:

1a El desenvolupament de mesures destinades a evitar o reduir l'exposició dels animals del parc zoològic als agents patògens i paràsits, a enfortir la seva resistència immunològica, i a impedir els traumatismes i les intoxicacions.

2a L'assistència clínica dels animals del parc zoològic que estiguin malalts, per mitjà de tractaments veterinaris o quirúrgics adequats, així com la revisió veterinària periòdica dels animals sans.

3a Un pla de nutrició adequada dels animals.

Article 5. *Personal especialitzat i mitjans materials.*

Els parcs zoològics han de tenir personal necessari especialitzat i els mitjans materials adequats per a l'execució de les mesures de benestar, profilàctiques, ambientals i de seguretat que indica l'article 3, així com per al desplegament i compliment dels programes que assenyalava l'article 4 d'aquesta Llei.

Tant el personal com els mitjans han d'estar d'acord amb les necessitats derivades de les col·leccions d'animals de cada parc zoològic. La formació contínua del personal a càrrec dels animals s'ha de basar en l'avaluació del coneixement dels animals silvestres, de la seva conservació i, especialment, del seu benestar.

Article 6. *Registre d'espècies i exemplars.*

1. Els parcs zoològics han de disposar d'un registre actualitzat de les seves col·leccions d'animals, adequat a les espècies i subespècies a les quals aquests pertanyin. En aquest registre han de figurar, almenys, les dades relatives a les entrades i sortides d'animals, les morts i la causa de la mort, els naixements, l'origen i la destinació, i les necessàries per identificar-los i localitzar-los.

2. Els sistemes d'identificació utilitzats són els que preveu, si s'escau, la normativa específica aplicable per a cada espècie. En el cas que, per les característiques físiques o de comportament de l'espècie, no sigui pos-

sible la seva identificació individualitzada, cal identificar-los per lots.

3. La informació d'aquest registre s'ha de facilitar, a tot hora, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

CAPÍTOL III

Autorització i inspecció

Article 7. *Autorització.*

1. L'obertura al públic, la modificació substancial i l'ampliació dels parcs zoològics estan subjectes a autorització de l'òrgan competent de la comunitat autònoma on cada un d'aquests s'ubiqui. Aquesta autorització és independent de qualsevol altra que sigui exigible als parcs zoològics en virtut d'altres disposicions legals que siguin aplicables.

2. L'òrgan competent ha de concedir l'autorització quan s'hagi comprovat prèviament que el parc zoològic per al qual s'ha sol·licitat compleix els requisits que estableixen els articles 3, 5 i 6, a més de complir els programes que preveu l'article 4.

3. L'autorització ha de fixar les condicions específiques aplicables al parc zoològic, per assegurar que compleix el que estableixen aquesta Llei i la normativa autonòmica corresponent.

4. S'entén denegada l'autorització si, transcorreguts sis mesos des de la recepció de la sol·licitud a l'òrgan corresponent, no s'ha notificat la resolució.

Article 8. *Inspecció.*

1. Mitjançant les inspeccions corresponents, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de comprovar el compliment pels parcs zoològics de les mesures de conservació que comprenen el capítol II d'aquesta Llei i la normativa autonòmica aplicable, així com les condicions específiques que fixen les autoritzacions respectives.

L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de fer, si més no, una inspecció anual de cada parc zoològic, sense perjudici de les inspeccions que pugui fer en qualsevol moment, d'ofici o per denúncia.

2. Els titulars i empleats dels parcs zoològics estan obligats a permetre als inspectors acreditats l'accés a les dependències i a proporcionar-los la informació i l'ajuda que siguin necessàries per a la inspecció.

CAPÍTOL IV

Registres de parcs zoològics

Article 9. *Registre dels parcs zoològics.*

1. Les comunitats autònomes han de mantenir un registre dels parcs zoològics autoritzats al seu territori respectiu, amb una informació actualitzada sobre les col·leccions d'animals que mantinguin en les seves instal·lacions.

2. A efectes estadístics, les comunitats autònomes han de mantenir informat el Ministeri de Medi Ambient de les dades dels seus registres, en especial facilitant les relatives a les col·leccions d'animals mantingudes als parcs.

Article 10. *Inventari nacional de parcs zoològics.*

Es crea l'Inventari nacional de parcs zoològics, dependent del Ministeri de Medi Ambient, que té caràcter informatiu, i en el qual s'inclouen les dades facilitades pels òrgans competents de les comunitats autònomes que exigeix el paràgraf 2 de l'article 9 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL V

Infraccions i sancions

Article 11. *Responsabilitat.*

1. L'incompliment del que estableix aquesta Llei se sanciona d'acord amb el que disposen aquest capítol i el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. La responsabilitat és solidària quan siguin diversos els responsables i no sigui possible determinar el grau de participació de cada un d'aquests en la comissió de la infracció.

3. En tot cas, el titular del parc zoològic és responsable subsidiari de les infraccions comeses pel personal que presti servei al mateix parc zoològic.

4. La responsabilitat administrativa per les infraccions a les quals es refereix aquesta Llei no exonera de qualsevol altra responsabilitat civil, penal o d'un altre ordre que, si s'escau, es pugui exigir.

Article 12. *Tancament cautelar.*

L'òrgan competent de la comunitat autònoma i també l'instructor, en el cas que s'hagi iniciat el procediment sancionador, poden ordenar, mitjançant un acord motivat i amb caràcter provisional, el tancament total o parcial del parc zoològic per garantir la conservació dels animals que hi ha, quan l'obertura, la modificació substancial o l'ampliació s'hagin fet sense l'autorització que exigeix l'article 7 d'aquesta Llei.

El tancament ordenat abans de la iniciació del procediment sancionador s'ha de confirmar, modificar o aixecar en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha de fer dins dels 15 dies següents al tancament.

Article 13. *Infraccions.*

1. Sense perjudici de les infraccions que, si s'escau, puguin definir les comunitats autònomes, les infraccions que es tipifiquen en aquest article es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Als efectes d'aquesta Llei es consideren infraccions lleus:

a) El funcionament deficient del registre de col·leccions d'espècies i exemplars.

b) La insuficiència dels mitjans personals i materials que exigeix aquesta Llei.

3. Als efectes d'aquesta Llei es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de les condicions específiques que estableix l'autorització d'obertura al públic.

b) La manca del personal especialitzat o els mitjans materials que exigeix aquesta Llei.

c) L'incompliment de les mesures profilàctiques, de benestar, ambientals i de seguretat pública que estableix aquesta Llei.

d) L'alliberament no autoritzat, negligent o intencionat, dels animals del parc zoològic.

e) La falsificació, l'ocultació o l'omissió de dades i documents presentats davant l'administració corresponent.

f) L'incompliment de les activitats establertes per elaborar, desenvolupar i complir els programes de conservació, educació i atenció veterinària que preveu l'article 4 d'aquesta Llei.

g) L'incompliment del deure de col·laboració amb l'autoritat inspectora.

4. Als efectes d'aquesta Llei es consideren infraccions molt greus:

- a) L'obertura al públic, la modificació substancial o l'ampliació del parc zoològic sense l'autorització de l'òrgan competent corresponent.
- b) L'alliberament no autoritzat, negligent o intencionat, d'animals del parc zoològic pertanyents a espècies potencialment invasores.
- c) Matar de manera intencionada els animals del parc zoològic o eliminar-ne les restes intencionadament sense causa justificada.
- d) El maltractament, l'abandonament o el deteriorament intencionats o per negligència dels animals del parc zoològic.

Article 14. Sancions

Amb la instrucció prèvia del procediment sancionador corresponent, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'imposar als responsables les multes següents:

- a) De 300 a 600 euros, les infraccions lleus.
- b) De 601 a 60.100 euros, les infraccions greus.
- c) De 60.101 a 300.500 euros, les infraccions molt greus.

Article 15. Altres sancions

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'imposar el tancament temporal o definitiu, total o parcial, del parc zoològic quan els fets siguin constitutius de la infracció que tipifica l'article 13.4.a).

2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma pot imposar les sancions accessòries següents:

- a) L'adopció de les mesures de correcció, seguretat o control necessàries en cada cas que paralitzin els fets constitutius de la infracció i que evitin la continuïtat a la producció del dany, amb indicació del termini corresponent.
- b) El tancament temporal o definitiu, total o parcial, del parc zoològic quan els fets siguin constitutius d'algunes de les infraccions que tipifiquen l'apartat 3 i els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 4, tots aquests de l'article 13.

Article 16. Mesures per tancament.

1. Quan hagi estat ordenat el tancament temporal o definitiu, total o parcial, d'un parc zoològic, l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent ha d'acordar les mesures de tractament, conservació i trasllat dels animals afectats i el termini per executar-les.

2. En cas d'incompliment del que disposa l'apartat anterior en el termini fixat, l'òrgan competent esmentat ha de procedir a l'execució subsidiària d'aquestes mesures, i repercutir-ne el cost en l'obligat.

Disposició addicional primera. *Mesures de seguretat pública.*

1. Sense perjudici de qualsevol altra normativa aplicable, els parcs zoològics han d'establir mesures específiques de seguretat a les instal·lacions i en cada un dels recintes dels animals, atenent les característiques de cada espècie, per prevenir qualsevol risc per a la salut o integritat física del visitant públic i del personal del parc, així com per evitar la fugida dels animals a l'exterior.

2. En el cas d'animals especialment perillosos, s'ha de disposar d'un sistema de control permanent, a càrrec

del personal especialitzat del parc zoològic. En tot cas, s'ha d'informar el públic d'aquesta circumstància per mitjà d'indicadors visibles.

Disposició addicional segona. *Mesures de conservació d'animals no silvestres.*

Les mesures de conservació que estableix l'article 3 d'aquesta Llei, aplicables als animals de la fauna silvestre que habiti en parcs zoològics, també s'han d'aplicar als animals no silvestres que puguin habitar en aquests parcs en règim de captivitat.

Disposició addicional tercera. *Centres de rescat*

El Govern ha de remetre al Consell de Ministres en el termini més breu possible des que s'aprovi aquesta Llei una proposta de normativa sobre la destinació d'espècimens i centres de rescat en el marc del Conveni sobre el comerç internacional d'espècies amenaçades de fauna i flora silvestres (CITES) i del Reglament (CE) núm. 338/97 relatiu a la protecció d'espècies de la fauna i flora silvestres mitjançant el control del seu comerç.

Disposició transitòria única. *Adaptació de parcs zoològics existents.*

Els parcs zoològics que estiguin oberts al públic en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'ajustar al que s'hi estableix i sol·licitar l'autorització corresponent en el termini d'un any.

Es pot entendre concedida l'autorització si, en el termini de sis mesos des de la recepció de la sol·licitud a l'òrgan competent, no s'ha notificat la resolució.

Els parcs zoològics que no sol·licitin l'autorització corresponent en el termini assenyalat han de tancar les seves instal·lacions al públic i els seran aplicables les mesures que estableix l'article 16 d'aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei té el caràcter de normativa bàsica d'acord amb l'article 149.1.23a de la Constitució.

Disposició final segona. *Aplicació d'altres normes.*

El compliment pels parcs zoològics dels requisits que assenyalava aquesta Llei no exceptua el compliment de les prescripcions que estableix la legislació de sanitat animal, de policia d'espectacles públics i activitats recreatives, i de qualsevol altra que sigui aplicable.

Disposició final tercera. *Modificació dels requisits.*

El Govern pot modificar les mesures i els programes que estableixen els articles 3 i 4, sempre que la modificació sigui exigida per la normativa de la Unió Europea i s'hi ajusti.

Disposició final quarta. *Actualització de les multes.*

Es faculta el Govern per actualitzar, mitjançant un reial decret, l'import de les multes que preveu l'article 14 d'aquesta Llei, d'acord amb la variació anual dels índexs de preus de consum.

Disposició final cinquena. *Facultat de desplegament.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, dicta les normes de desplegament que requereix aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 d'octubre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE L'INTERIOR

19801 REIAL DECRET 1295/2003, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament regulador de les escoles particulars de conductors. («BOE» 258, de 28-10-2003.)

La disposició final segona de la Llei 19/2001, de 19 de desembre, de reforma del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, encomana al Govern la modificació del Reglament regulador de les escoles particulars de conductors de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret 1753/1984, de 30 d'agost, en exercici de la competència atribuïda per l'apartat 2 de l'article 60 del text articulat esmentat.

La modificació reglamentària a què es refereix el paràgraf anterior ve imposada per la necessitat d'actualitzar la regulació de les escoles particulars de conductors, i d'acomodar-la a les modificacions normatives produïdes des de l'entrada en vigor del reglament anterior, especialment les dutes a terme pel Reglament general de conductors.

D'altra banda, es fa necessari continuar en la línia del reglament anterior, en el sentit d'afavorir el principi de llibertat d'empresa, flexibilitzar tant els requisits com el règim de funcionament de les escoles particulars de conductors, sense perjudici d'exercir el control necessari sobre aquestes.

Finalment, per tal d'agilitar el procediment de selecció dels professors i directors, es preveu la possibilitat de substituir els cursos per proves de selecció.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 d'octubre de 2003,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament regulador de les escoles particulars de conductors.*

S'aprova el Reglament regulador de les escoles particulars de conductors, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. *Competències transferides a les comunitats autònomes.*

En virtut del que disposa el Reial decret 3256/1982, de 15 d'octubre, sobre traspàs de serveis de l'Estat a la Comunitat Autònoma del País Basc en matèria d'execució de la legislació estatal sobre trànsit i circulació de vehicles, i el Reial decret 391/1998, de 13 de març,

sobre traspàs de serveis i funcions de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, les comunitats autònomes respectives exerceixen les funcions d'execució que detalla el Reglament que aprova aquest Reial decret, i vetllen pel seu estricte compliment.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reglament regulador de les escoles particulars de conductors de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret 1753/1984, de 30 d'agost, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposen aquest Reial decret i el reglament que aquest aprova.

Disposició final primera. *Execució i desplegament del reglament que s'aprova.*

Es faculta el ministre de l'Interior, amb l'informe previ dels ministres competents per raó de la matèria, per dictar les disposicions que requereixin el desplegament, l'execució, l'aclariment i la interpretació del Reglament aprovat per aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Habilitació específica al ministre de l'Interior.*

S'autoritza el ministre de l'Interior perquè, d'acord amb les innovacions tecnològiques que es vagin produint, pugui substituir i modificar totes les exigències que respecte al material didàctic conté l'article 20 del Reglament que s'aprova.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret i el Reglament que aprova entren en vigor al cap de tres mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 d'octubre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
ÁNGEL ACEBES PANIAGUA

REGLAMENT REGULADOR DE LES ESCOLES PARTICULARS DE CONDUCTORS

CAPÍTOL I

Activitats de les escoles particulars de conductors

Article 1. *Activitats.*

1. Com a centres docents, les escoles particulars de conductors estan facultades per impartir, de forma professional, l'ensenyament dels coneixements, les habilitats, les aptituds o els comportaments essencials per a la seguretat de la circulació, als aspirants a l'obtenció d'algun dels permisos o llicències de conducció que preveuen els capítols II i III del títol I del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig.

2. Les escoles particulars de conductors, a més, poden realitzar altres activitats docents, sempre que compleixin els requisits que exigeix la normativa específica que, si s'escau, les reguli.

3. Així mateix, poden impartir els cursos de reciclatge i sensibilització, així com els cursos en què consisteixen